

[Oluf Pedersen.]

også statsfinansiering. Er det ærede medlem virkelig tilhænger af statsfinansiering? Man kan forstå, at socialdemokraterne kan gå med til det og specielt kommunisterne, men mener det radikale venstre virkelig, at man skal have statsfinansiering? Husk vel på, at når man laver statsfinansiering, er det nødvendigt, at den private finansiering indskrænkes tilsvarende. Der er ikke noget vundet ved det. Man kan overlade finansieringsspørgsmålet til staten, således at det er regeringen og rigsdagen, der griber ind og bestemmer, hvilke virksomheder der skal eksistere her i landet, men det synes jeg ikke er tiltalende. Jeg synes det bør ske under frie former.

Fuglsang: Jeg er klar over, at udviklingen indenfor produktion og produktivitet går sin gang, og selvfølgelig vil mit parti ikke forsøge at modsætte sig denne udvikling, men jeg vil fremhæve, at det ikke først og fremmest kan være arbejderklassens opgave at deltage i en rationalisering, så længe man ingen som helst garanti har for, at arbejderklassen også får nogle af fordelene, så længe arbejderklassen kun mærker den i form af arbejdsløshed. Tænk på den udvikling, der er sket siden krigen, tænk på den kolossale produktionsfremgang, der har været sammenlignet med årene umiddelbart før krigen. Samtidig med at vi kan notere den produktionsfremgang, har vi imidlertid fået en ganske kolossal arbejdsløshed, der skyldes, at arbejderne, der har skabt denne produktionsfremgang, gennem skattepolitik, dyrtid og andre mærkelige ting har set deres købekraft nedskåret, så de ikke er i stand til at købe de varer, som de selv fremstiller. Det må være arbejderklassens og dens repræsentanters opgave at sørge for, at de værdier, der skabes, fordeles således, at de kommer den brede befolkning til gode. Derfor modsatte min partifælle, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, sig ikke i og for sig det før behandlede lovforslag, men han stillede det spørgsmål: Hvad agter man til gengæld at gøre for de mennesker, som takket være denne rationalisering stødes ud i arbejdsløshed? Det står sådan for os, at det er spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Fogh): Jeg stoler ganske sikkert på, at

det ærede medlem hr. Heick og hans parti ikke vil bringe os i den situation, at kommunisternes stemmer bliver afgørende. Et forslag af så stor betydning for det danske landbrug som dette vil i hvert fald landbrugets repræsentanter indenfor venstre selvfølgelig stemme for. Dernæst: hvis kommunisterne virkelig vil stemme for mit udmærkede forslag uden at forlange, at jeg flytter et komma, falder jeg ikke om af skræk af den grund. Jeg har sagt det tidligere og vil gentage det, at så bange er jeg ikke.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen spurgte, om jeg virkelig var tilhænger af statsfinansiering. Ja, i enkelte tilfælde er jeg det, det har jeg aldrig lagt skjul på. Normalt mener jeg ikke, staten skal give sig af med at finansiere, men der er visse felter indenfor erhvervslivet, hvor det erfaringsmæssigt vil være rigtigt, at staten medvirker; det gælder i stor udstrækning, hvor der er tale om de mindre erhvervsdrivende. De får ikke under de nuværende pengeforhold — og har forresten aldrig fået det — lån på rimelige vilkår til rimelige udvidelser af bedrift og virksomhed. Derfor anser jeg det for rigtigt, at staten er med på disse begrænsede områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Fogh): Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens husholdningsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1273; fremsættelsen findes i tiden den sp. 2610).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Viola Nørlov: Det foreliggende forslag til lov om statens husholdningsråd vil, om